

[Jefsen Christensen.]

eller det gælder Prishævninger paa Grund af Prisaftaler, eller det sker i Fagforeninger eller ad de Veje, som vi meget vel kender paa andre Felter i Kraft af Prisaftaler. Der er ikke nogen, som taler om, at de Fortjenester, der opstaar ad disse Veje, skal afgive noget til Fordel for en ganske bestemt Del af Befolkningen ud over det, Samfundet i Almindelighed yder disse Mennesker til Støtte for deres manglende Evne til at betale deres nødvendige Leveomkostninger. Der er kun Tale om det paa dette ene Felt, nemlig paa Kødproduktionens Omraade, under en Regulering, der ikke har noget med det at gøre, som det ærede 4de Medlem for 4de Kreds Gang paa Gang vender tilbage til, Almissesystemet, men er en af de almindelige Reguleringer, som vi har paa forskellige Felter paa Grund af Vanskelighederne udefra. Paa dette Omraade alene skal der ydes Støtte til dem, som derigennem kommer til at betale Kødet med en Pris, der ikke engang ligger saa højt, som den laa før 1914; her skal man absolut tage af den Pulje, som skabes til Støtte for en Prishævning, for at komme dem til Hjælp, der kommer til at betale noget mere for Kødet, end de gjorde, da Priserne laa saa langt nede, at det var fuldkommen katastrofalt, men som dog ikke i Øjeblikket betaler nær saa høje Priser som i 1914; og dengang havde man endda mindre Indtægter inden for de Kredse, der her er Tale om at støtte.

Derfor er det, jeg siger, at det, der i denne Forbindelse er Grund til, er at lade den sociale Forsorg være noget for sig og Reguleringer paa Erhvervslivets Omraade noget for sig, og at Samfundet, hvis man mener, der er Trang til Hjælp af forsorgsmæssig Karakter, maa tage sine Penge dertil der, hvor man plejer at tage dem, og ikke fra en Pulje, som man baade i Lovforslagets Overskrift og i al Almindelighed betegner som skabt til Støtte for Landbruget. Det kan ikke nytte, at man prøver paa at bortforklare, at det er saadan, som jeg her har sagt.

Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds siger saa, at samtidig med, at man forlanger et Tilskud til Stude, f. Eks. paa 33 Kr. pr. Stk., kræver man, at de smaa Landbrugere skal betale en Slagteafgift

paa 10 Kr. pr. Kalv. Jeg forstaar ikke rigtig, hvad det ærede Medlem mener. Forholdet er dog det, at man betaler en Slagteafgift for de store Dyr paa 20 Kr. Det ærede Medlem faar det vendt saaledes, at naar det gælder Kalve, er det Producenten, der betaler, men naar det gælder de store Kreaturer, er det Konsumenterne. Denne Argumentation lader sig ikke opretholde — det tror jeg ogsaa det ærede Medlem ved nærmere Eftertanke vil erkende. Det, som man var enig om, da man vedtog den første Kødlov, var, at Priserne paa Kød her i Landet laa saa uhyggeligt lavt, at der var Grund til at træffe Foranstaltninger paa dette Omraade. Det, der er Spørgsmaal om i Dag, naar man taler om de for høje Kødpriser i Forbindelse med de Foranstaltninger, som man her foreslaar, er dette: Ligger disse Kødpriser saa højt i Dag, at de er uoverkommelige for den normale Køber — og til den normale Køber regner jeg ogsaa under alle Forhold dem, der paa en naturlig Maade er henvist til at faa Støtte af det offentlige, til at faa deres Leveomkostninger dækket, fordi deres Levevilkaar nu engang er, som de er? Jeg maa hertil svare, at det er ikke Tilfældet.

Til den højtærede Landbrugsminister vil jeg gerne sige, at det samme, som jeg har nævnt i Almindelighed med Hensyn til Kødpriserne her i Landet, gælder selvsagt ogsaa Priserne inden for den Produktionsgren, som er bestemmende for Rentabiliteten i Landbruget i visse Egne af vort Land. Den højtærede Minister staar her og udtaler stor Betænkelighed ved, at Studetillægget i disse Egne er steget noget, efterhaanden som Priserne har bedret sig en Del og derved givet større Udnyttelsesmulighed til den Jord, der anvendes paa denne Maade; han udtaler, at Landbrugsministeren maa nære Betænkelighed ved en saadan Udvikling. Altsaa, Landbrugsministeren nærer Betænkelighed ved en naturlig Udnyttelse af Jordbundsforholdene i de Egne, saadan som de nu stiller sig. Det kan ikke være den højtærede Ministers Mening at udtale Betænkelighed ved, at noget saadant sker, for det er en Livsbetingelse for disse Egne, at denne Produktion har nogen Værdi.

Der er en anden Side af denne Sag,